

פרוטוקול מס' 205

מישיבת ועדת הכלכלה

יום ה', כ"ו בסיון תשל"ו - 24.6.1976, שעה 10.30.

נכחו:

חברי הוועדה:
מ: דרובלס - היו"ר
מ: חריש
י: יודין
נ: קצב
י: שערי

מוזמנים:
נ: לירם - הממונה על סחר פנים במשרד מסחר ותעשיה.
י: יפה ד"ר - נציב הצרכנים " " "
מר שומר - משרד מסחר ותעשיה.

מזכיר הוועדה: פ. פלכפר

היועץ הכלכלי
של הוועדה: ד. לב

רשמה: ש. ד"ק

סדר-היום: חוק הליכות מסחר

- 2021

(מקבל) כ"א 12-7-76

היו"ר - מ. דרובלס:

פותח את הישיבה.
אני מברך את מר שומר לשובו לעבודה אחרי מחלתו
ואנחנו כולנו מאחלים לו בריאות טובה. אני גם מקווה שנוכל לסיים את
החוק. אנחנו הגענו לפרק ד' ועל המשרד להביא בפנינו ניסוחים חדשים לסעיפים
שונים.

נוסף לכך, השארנו פתוח את כל ענין ההגדרות וככל
שאנחנו מתקדמים אנהנו מרגישים שהפרות לנו הגדרות. יוצא אישוא, שיהיה עלינו
לחזור לענין זה.

מר שומר:

מודה על הברכות. אני לא ניסחתי את הסעיפים כיון
שהייתי חולה.

אנחנו הגענו לפרק ד' ואין בו כל דבר לגבי
העמיד כאשר השר צריך להוועץ בוועדה לגבי הצוולם. אשר לשאלה אם נוכל
לגמור את החוק - הדבר הלוי ביושב-ראש הוועדה.

היו"ר - מ. דרובלס:

אנחנו נתקדם בחוק ונראה - אם יהיה צורך נשב
יותר ונתקדם יותר.

מ. מריש:

אני מבקש לחזור בסוף הישיבה לחוק שירותי תיירות
שצריך לבוא בשבוע הבא למליאת הכנסת ואני מבקש
להוסיף הסתייגות. אמנם עדיין זה לא היה בסדר היום. אבל אני קיבלתי את
הסמכות על יושב-ראש הוועדה.

היו"ר - מ. דרובלס:

אם דיברת עם היושב-ראש וקיבלת את הסכמתו לכך,
היה הוא צריך להעמיד סעיף זה בסדר-היום; אם
כי מבחינתי אין התנגדות.

מר שומר:

פרק ד' כפי שהוא מופיע כאן הועתק מהחוק הקיים שהיא
פקודת סימני סחורות. פקודה סימני סחורות.
מתבטלת עם התקבל החוק המוצע. באותה פקודה קיימות הוראות שאותן העתקנו,
ובעיקר, מאחר והפקודה מתבטלת גם כאשר מדובר על סימון לא נכון של יבוא
מיצררים. וזאת, כדי לא להת עדיפות למוצרים מיובאים על מוצרים מקומיים,
ובעיקר, כאשר מדובר במוצרים - יש איסור על כך. אז בא הפרק הזה המכיל
גם מוצרי יבוא. - זה לגבי הפרק כולו.

אשר לסעיף 28 - פירושו שמיצררים אלה אסורים
ביבוא. כלומר, מה שהל במבוא א' הל לגבי 2 הקטיגוריות בסעיפים (1) ו-(2),
ואת התנאי שאין עליו ציון מקום היצור בחו"ל.

(קורא סעיף 28(ב)) - זאת אומרה, אחת מן השתיים;
אם זה יבוא שנהפס - הרי יש לנהוג לגבי המצרך כפי שיוזרה מנהל המכס
והבלו. זו הוראה שהועתקה מן החוק הקיים.

(קורא סעיף 28(ג), (1) ו-(2)) - שם, לפי הפקודה
היא מותר לכסור את הסחורה אם היא ניתנת להקלקל והכסף יש להחזיר בהתאם
לצו של בית-הדין. זהו תוכנו של סעיף 28.

היו"ר - מ. דרובלס:

סעיף 28(א)(1) - אין הערות.
סעיף 28(א)(2) - הוא סעיף טכני.

י. שערי:

בסעיף 28(א)(2) - אסורים ביבוא כל אותם המוצרים שלא צויין עליהם הארץ שבה יוצרו. האם כל הענין אצלנו הוא בזה שכתוב "מד אין איטלי" או "מד אין ישראל", אלא המדובר כאן שאין סימן מסחרי על המוצר ורוצים לחקות אותו. האם העובדה שכתוב "מד אין איטלי" כבר אומרת הכל? לא.

י. יודין:

אשר לסעיף 28(ב) - כתוב כאן "יחולט ויושמד" או "סולק" - מדוע שלא יימסר למטרה סוציאלית, כי אם המיצרך המיובא יופקע מידי בעל הבית, כבר ממילא לא תהיה לו תועלת כלכלית מזה. לדעתי, יש להקדיש את המיצרך למטרה סוציאלית ראויה לשמה.

י. שערי:

ישנן כאן כמה אפשרויות - (1) המיצרך יושמד; (2) מחזירים למייבא והכוונה כאן איננה משביאים איזה שהוא מוצר שיש עליו סימן מסחרי מטעה; אינני חושב שזה "הקז" כאן; (3) יושמד - צריך להחזיר למייבא ולא להשמיד, אלא אם חושבים שהמיצרך יכול לגרום נזק לציבור. ואבל בדרך כלל, אם מישהו הביא סחורה שיש בה תיאור כוזב - אין זה מצדיק השמדה. איזה מדינה תרצה להמשיך לסחור אתנו, אינני חושב שאם יש בסחורה משום תיאור כוזב יש להחזירה, ובעיקר, אינני חושב שצריך להחזירה לטובת מישהו אחר.

היו"ר - מ. דרובלס:

בסעיף 2 ישנה שאלתו של חבר-הכנסת שערי בקשר לתיאור הכוזב אזי "או יימסר בתנאים מסויימים" - מדוע לא להגדיר באופן הברור ביותר, כי אם יובא ארצה מיצרך שאין עליו רשיון יבוא - כמותן שזוהי עבירה. אבל אם אנחנו רוצים להיות מדינה שיכולה לסחור עם מדינות אחרות, הרי לפעמים ישנן עבירות טכניות. אבל אין זאת אומרת שאנחנו יכולים להשתמש לבעל-בתיים של המיצרך ולהשתמש בו לצרכים אחרים ללא רשות הבעלים. אינני יודע אם יש לנו זכות לעשות זאת.

נוסף לכך, לא הייתי נותן סמכויות לאיש מסויים שהוא לפי ראות עיניו יכול להחליט מה לעשות לאותו מיצרך; וזאת, כאשר אני יוצא מתוך הנחה שכל עובדי המדינה הם אנשים ישרים. לכן, אנחנו צריכים לכתוב בחוק דברים ברורים ולא לתת סמכויות רחבות מדי לאותו איש שיחליט לפי ראות עיניו. אני מציע שנחלק את הסעיף הזה לשניים ונדרוך תחילה בחלק של המיאור הכוזב.

מר שומר:

אשר לשאלתו של חבר-הכנסת שערי שאם המוצר יוצר בחו"ל ורק לא צויין שם הארץ המייצרת, האם הוא בכל זאת יכול להתחרות עם פירמה מהארץ - אני חוזר ומדגיש שמה שקיים היום נאמר בחוק הזה שלפנינו ואנחנו איננו מחדשים דבר. זוהי העתקת פקודה סימני סחורות שתבטל עם התקבל חוק זה. הפקודה קיימת משנת 1928.

אשר לעצם הענין - אנחנו איננו יכולים לומר שכל מוצר שיובא מחו"ל, נכיה, משהו הדומה לשם "עלית" הוא יהיה אסור ביבוא. אני חושב שאם קנו משהו בשם "עלית" ולא ידעו מה קנו - זוהי הונאה. אשר לאריזה דומה - אין כל התנגדות שהוועדה תחמיר, אלא אני פשוט רוצה להעמיד דברים על מעמדם הנכון, כי אין החוק הזה בא לומר שאם הסימן המסחרי מתחרה עם

מר שומר:

עליה, נניה, עם סמל שרשום אצל רושם סימני מסחר - וזה איננו נובע לתוק - אבל הוא עבר עבירה ואז עליה תגיש נגדו תביעה ותמנע את היבוא הזה לפי חוק סימני מסחר. אנחנו באים להגיד מהו היבוא האסור? יבוא שיש עליו סימן מטעה והוא נושא באחריות לפי פקודת סימני מסחר - אם הוא פגע בסימן מסחרי לפי פקודת סימני מסחר מאותו מובן שאתה שואל עליו.

אנחנו חשבנו שהחוק הזה מגן מספיק על היצרן המקומי, כלומר, אני נמצא עדיין במסגרת סעיף (1).

אשר להערתו של חבר-הכנסת יודיץ שהמייצרך יכולט למטרה סוציאלית, הרי הכוונה כאן אם הדבר נעוץ השמדה בדרכים אלה: (1) חילוט, (2) סילוק בדרך אחרת, (3) השמדה בתנאים מסויימים - דבר זה נתון לשיקול דעתו של מנהל המכס והכלו, כי החוק אינו יכול לפרט את כל המקרים של תיאור כוזב ושאינו כוזב, כי על-ידי-זה שאני מצייץ שבמקום שזה חמאה, נניה, אני אומר שזה מרגרינה - הרי אי אפשר לפרט בחוק את כל אותם המקרים שניתנים לנפגע שהוא יכול להביא בפני מנהל המכס והכלו בפני שהוא אינו יכול לעשות דבר אם הוא יכולט את הסחורה ואפשר יהיה להוציאה לשוק, הרי לא עשינו דבר ורצינו לבנוע את התופעה הזו, כי אחרת מה הואילו חכמים בתקנתם אם אני מוציא ממנו את האפשרות לחלוט.

עכשיו, אם להעביר את הסחורה למטרה סוציאלית - אינני יודע אם בדרך זו הסחורה לא תגיע שוב לשוק. החוק הזה קיים מאז 1928 ועד 1976 לא קמו צעקות ואף אחד לא בא ואמר דבר בקשר להחרמת הסחורה ושם רצו רווח.

אשר להצעתו של היושב-ראש בדבר החזרת הסחורה על-מנת לתקן את התיאור הכוזב על-מנת שלא יהיה כוזב - היתה פניה כזו אל המייצאים ואלה הם התנאים המיוחדים אליהם התכוונו, כלומר, מוצרים מסויימים שאפשר לצליץ עליהם את התיאור הנכון - יעשו. אינני יודע אם ניתן לתקן את התיאור הכוזב לגבי כל מייצרך מיובא. אבל הכופר הוא למקרים אחרים. ישנם מקרים שניתנת הזכות למנהל המכס והכלו להחרים את הסחורה. אבל אין חובה לעשות זאת. אינני רוצה לדבר כרגע על המקרה שהוא בבחינת טוב-יודיצה. קרו דברים במדינות אחרות שבט שרים לקחו שוחד. אבל אי-אפשר לפי זה לקבוע אם יש לתת סבסוכיות או לא, כי הרי איש לא יהפס ללכת לבית-משפט אם יהיה צורך בכך, ובעיקר, אם ניתן לתקן את התיאור - יש לתקן, כי ניתן די זמן עד להחרמתה והחרמתה אינה טהם בעלמא.

אולם, אני שוב חוזר ואומר שהחוק הזה קיים 48 שנים ואיננו מחדשים דבר בעניין זה, וזה גם בקשר להערה אם ניתן למסור את הסחורה למטרה סוציאלית. אזי, אם ניתן להחזיר את הסחורה לחו"ל - יעשו זאת; אם הדבר אינו ניתן - הרי זה מה שנקרא "יסולק בדרך אחרת" ובתנאים אחרים. אבל אם אתה מחלט - אתה חייב להשמיד.

ג. קצב: אני תומכת בדעתו של מר שומר, כי כאשר אתה נותן דרך חזרה - אתה נותן דבר במתנה.

י. יודיץ: אינני יודע מהם ממדי הבעיה ויכריע מי שיכריע שפידיו תהיינה סמכויות. אבל מי שתהיה בידיו הסמכות לשקול הוא לא ישפוט לטובת היצרן שאתו ישנה התחרות הבלתי-הוגנת. כך שאפשר לצפות למשפט צדק. אבל קנט כספי אינו פותר את הבעיה ואם רוצים חוק אובייקטיבי

י. יודין:

יש למבוע את הופעתו של המיצרן בשוק; ואינני בא כאן לקבוע את דרגות החוק, כי החוק מונה מספר אפשרויות. אבל, אפילו אם המוסמך לחוק זה יציע להשמיד - עדיין יש מקום לדון בהצמתי להעביר את הסחורה למטרה סוציאלית, או לוועד למען החייל, כי אין בה שום שימוש תועלתו ולא תהיה כאן השמדה.

היו"ר - מ. דרובלס:

אשר להערותיו של חבר-הכנסת שערי הרי גם אני חושב שנחנו הגנה יותר גדולה לתוצרת חוץ מאשר לתוצרת הארץ; כי אם יצרן-חוץ יקח אותו סמל שיש ליצרן מקומי ויוסיף דק "מד אין הונג-קונג", אז אתה אומר שיש מקום ללכת לבית-משפט. אבל בינתיים השוק מוצף והמשפטים נמשכים אצלנו הרבה זמן. לכן, כאשר אנחנו מדברים מבחינת הגנה תוצרת הארץ - יש לתת זכות קדימה מיוחדת לתוצרת הארץ ולהחמיר בעניינים כאלה כדי להבטיח יותר את תוצרת הארץ.

מר שומר:

אני רוצה להרגיע את חברי-הכנסת דרובלס ושערי ולומר להם, כי בסעיף 28 יש לנו שני סוגי איסורים: (1) אם ניתן תיאור כוזב לגבי המיצרן, ותיאור כוזב כזה הוא כמו לגבי תוצרת הארץ כאשר האריזה יכולה להיות מטעה, למשל. כאן בסעיף 28(1) נכללות כל התערבות שהעירו קודם לכן. אז אם אין כאן תיאור כוזב ואין הסמל של עליה; למשל, הרי אני יכול דק להשתמש בשם רבינוביץ, נניח, שגם הוא ממעט.

אבל בסעיף 28(2) אין שום דבר דומה לתוצרת של היצרן המקומי. אבל דק השם שלו דומה, כי בחו"ל יכול להיות שם דומה.

י. שערי:

אם בסימן המסחרי יש משום היקוי מכוון - דבר זה מראה על כוונת החיקוי, גם אם הוא מראה על ארץ המוצא.

מר שומר:

אין לי התנגדות שאתם תחמירו.

היו"ר - מ. דרובלס:

אם אתם תראו שהחוק מגן במידה טובה על תוצרת הארץ, אני לא אפתיג אם אתם תחמירו.

נ. לירט:

בסעיף 28(א)(1) בין אם כתובה ארץ המוצא או לא, אבל ניתן בו תיאור כוזב או פגיעה בסימן מסחר. הסעיף (2) נאמר שאותו סימן מסחר לא הוכר אצל רושם סימני מסחר בחיקוי - אנחנו נרתמים לו הגנה.

נ. לירט:

נניח שנתקדם למקודת סימני מסחר אתה רושם ברבור כסימן מסחר ואחרי מקבל אישור שרק אתה יכול להשתמש בצורת הברבור. אזי גם אם כתוב שזה מאיטליה, או לא כתוב שזה מאיטליה, אתה הוא המשתמש בשם הברבור.

לאחר מכן בא סעיף (ב) ואומר שאם אתה לא דאגת לרשות את הברבור כסימן מסחר גם אז אסור לך להשתמש בסימן זה, אלא בתנאי

ג. לירט:

שכתוב שזה מאיטליה; ואם רשמת - אסור לייבא שום דבר שיש לו סמל מסחר של ברבור; ואם לא רשמת - צריך לציין את שם הארץ.

מד שומר:

אם נמחק את הסימא "ואין עם השם או סימן המסחר. . . ציון ברור של הארץ שבה יוצר" - כאן אין כל בעיה של הימור כנזכר, אלא פשוט יהיה אסור להביא את הסחורה; ואם יביאו את הסחורה וכחוב יהיה "מד אין הזנב קונג" - אני צריך להחרימה. לכן, אני רוצה שתאמרו את דעתכם שזה לא יפגור את הפעיה אלא יחמיר אותה, כי אסור יהיה לאף אחד להביא סחורות מהו"ל אם יש פה יצרן כזה. צאו וחיטבו כמה יצרנים במדינת אינם יודעים שהם קיימים; ובאופן כזה אסור יהיה להביא סחורות, או שצריך יהיה לפנות למנהל המכס והבלו והוא יחרימם את הסחורה. אנחנו רצינו להבדיר סמכויות רחבות מדי.

ג. קצב:

אני לא התייחסתי לסעיף 28(א)(1)(2) כי לדעתי זה צריך להיות כפי שזה מופיע כאן. וזאת, מכיון שלפני מספר שבועות הייתה פרסומת גדולה לחולצות הנושאות את דגל ארה"ב. אבל לא כתבו מי מייצר תוצרת זו, עד אשר מצאו שהחולצה מיוצרת בארץ ופיוצת לארה"ב. לכן היא נמכרה כאן בזול. האנשים רצים לקנות חולצות אלה כיון שהיה עליהן דגל ארה"ב וכל מה שהוא תוצרת חוץ - זה טוב.

ג. לירט:

אני רוצה להגיד לחברה-הכנסת קצב, כאשר אנחנו הצענו את ההצעה הזו במרץ 1972 היו לכך מניעים כלכליים ולפני זמן לא רב נוסחתי לדעת שחייבים לציין את ארץ המוצא - בין אם זה בארץ או לא - וזוהי ישנה כבר מספר מיצרכים שאסור לייבא, כי לפני מספר חודשים החזירו אותם חזרה. הדבר נמצא בהשלמה לפרק הזה. לכן, כאן זה מופיע בצורה לא כל-כך אוטומטית. אבל אנחנו איננו מחדשים דבר.

מ. חריש:

אני מבין שחבר-הכנסת שערי מעורף כאן את הבעיה אם מוצר מיובא לארץ ואין עליו כל סימן. נראה לי שאם נפרק את הבעיה לגורמיה נבהין שהדבר הוא "בונה מידה" ופועל בכל העולם; ואם שולחים פחורה, שולחים אותה גם לארץ ואין מה לעשות אם יובא לארץ מוצר שמיוצר בהולנד, או בגרמניה, והמוצר מנוצל בגלל הפופולאריות שלו בארץ. אזי המקרה שנגדו אנחנו יוצאים צריך להיות שאין הגנה, אלא אם יכתבו שהוא מיוצר שם ועושים זאת רק מפני שהוא פופולארי בארץ ואתה בוודאי לא תראה שהוא מיוצר כאן. השאלה שכעורר מקרה כזה היא לאן לפנות - לזה צריך לתת תשובה בחוק.

מד שומר:

אני לא מתנגד שתחמירו. אבל אז תסגרו את הדרך בפני כל המוצרים. ניקח שוב את הדוגמה של עליה. בא יצרן מהו"ל בכוננה להונות והוא שולח את התוצרת ליפן בשם פירמה אחרת. אזי אנחנו בחוק - שאיננו צו - איננו יכולים למנות את כל המקרים האפשריים במציאות. לכן, כדי למנוע מקרים כאלה אפשר להת סמכות לרשות המבצעת לדון בדברים מסוג זה. צו אפשר להוציא לגבי הדברים המיוחדים, אבל לא יכולים לעשות זאת בהקפדה הראשית אלא בהקפדה משנה, ומשום כך יש להסמיק את הרשות המבצעת לעשות זאת; או שאנחנו נסגור את הפתח ליבוא. השר איננו יכול לאצול מסמכותו אם זהו צו כללי. אבל אם זהו צו הפוגע בזכויות האזרח - הוא חייב להוציא צו. כלומר, אם הוא יאצול מסמכויותיו בצו כללי הוא לא יוכל לאצול מסמכויותיו

מר שומר:
בצו אישי.

היו"ר - מ. דרובלס: הוועדה רוצה לתת הגנה גדולה יותר לשאר המוצרים מפני רמאויות. לכן, באופן כללי, אנחנו מוכנים לקבל את הסעיף הזה ואנחנו שואלים אם המשרד מוכן לקבל על עצמו לשנות אולי מילה מסויימת על-מנת להחמיר ולהזק את הסעיף הזה, 28(א)(1)(2).

ג. קצב: בסעיף 28(ב) אני חולקת על המלה "יושמד", כי אני מתנגדת בתכלית לתת סמכות למנהל אגף המכס והבלו להחליט, כלומר, שהסמכות תהיה ביד אחת. אותי מעניין העקרון שגופים ציבוריים כמו: משרד המשפטים, משרד מסחר ותעשיה, ארגון היבואנים, או ארגון הצרכנים - כל אלה יהיו ועדה ציבורית. אינני רוצה לתת סמכות יחיד לאף גוף במדינה.

מר שומר: הוא איננו מחליט לבד. גם בית-הדין יכול לבטל את החלטתו, והוא לא יכול לעשות דבר בסחורה. כלומר, באיזו דרך שלא יבנה - ישנה זכות ערעור בפני בית-הדין. אני חושב שבוענייט אלה של יבוא אי-אפשר למסור לגורמים אחרים את החלטה ואנחנו תוצאים מוסד כזה גם במדינות אחרות.

היו"ר - מ. דרובלס: אני רוצה להתייחס להצעתו של חבר-הכנסת יודין ולשאול מדוע צריך להשמיד את הסחורה אם אפשר להשתמש בה לדברים אחרים. אני יכול להביין שנכתוב "יחולט", אבל לא יושמד" ואז על מנהל המכס להחליט מה לעשות בסחורה. לכן, אני מוכן לקבל את הצעתו של חבר-הכנסת יודין שאותה סחורה שמחרימים יש לחלק אותה.

י. יודין: אנחנו איננו מקבלים על עצמנו להחליט לאיזה מטרה החולק הסחורה שתוחרם ובלבד שיהיה לה שימוש קונסטרוקטיבי.

היו"ר - מ. דרובלס: בסעיף 28(ב) יש לתקן: (1) במקום שכתוב "מנהל המכס והבלו" תוקם ועדה ציבורית המורכבת מנציגי משרדי הממשלה, היבואנים והצרכנים. כמובן שקל יותר כאשר אלה הם פקידי ממשלה.

(2) בהתאם להערותו של חבר-הכנסת יודין שלאחר שתוקם ועדה ציבורית שתחליט בדבר היא גם תחליט לאיזה מטרה. לכן, אני גם מציע שהמלה "יושמד" השאר, כי אם יש גוף ציבורי שמחליט, אזי אם הוא יחליט להשמיד - אנחנו נקבל אותה. אבל יחד עם זאת הוא יוכל להחליט למסור את הסחורה למטרות סוציאליות. המשרד ישקול את הדבר ואז אנחנו נחליט.

י. יודין: אני לא מתנגד, כי אני רוצה שהצעתי תתקבל פה אחד.

מר שומר: קורא את סעיף 28(ג)(1)(2).

ג. קצב:
אני מערערה על המשך. כאשר מדובר במיצרן שהוא מזון - אינני יודעת אם ניתן לסחוב את הענין 30 יום. (היו"ר - מ. דרובלס: ואם אתה ממכור אתה מאבד את האפקט של כל הענין).

מ. שומר:
אם הדבר הוא כלה ומתקלקל, או שזה בעל-חי - אפשר למכור לשמור את הכסף בקופת המדינה. מדוע כחוב פה "לא יושמד"? מפני שלפעמים אי-אפשר למכור מפני שיש כאן תיאור כוזב ואז מימלא לא יהיה מה למכור. אזי, אם אלה בעלי-חיים אפשר למכור אותם לבגן החיות. אם זה מיצרן כלה - אם ניתן לשנות את התיאור הכוזב, משנים ומוכרים, או מוכרים לצבא כאשר הם יודעים מה קונים. דבר זה אפשר לעשות גם לאחר 5 ימים.

היו"ר - מ. דרובלס: לדעתי, אם יש תיאור כוזב למיצרן ויש סכנה שהוא יתקלקל יש למכור ולמסור ליבואן. לעומת זאת, בדרך השניה כאשר רוצים להעביר את הסחורה למטרות סוציאליות - הסיכוי שהוא יקבל את המורה הוא קטן.

לא כל הנוצרים שאנחנו מייבאים יושמדו. יש צורך בהקלה בית-דין מהיר; כי גם אי-אפשר להחזיק את הדברים 30 יום, ואי-אפשר להחזיק שופט 30 יום. כל זאת נאמר אם לא היינו מכבישים את התיקון שלאחר ההחלטה יש להעביר את המיצרן למטרות סוציאליות, אלא שהדבר עומד באופן הברור ביותר ואין דרך אחרת אלא "יתולט ויושמד", כי כל השאלה אם לא יכולים לחכות 30 יום.

מ. שומר:
זהו אחד המקרים מיני רבים והדבר קיים בעקודת המכס והבלו, כלומר, ישנה אפשרות להחרים את הסחורה ולהקים בית-דין מיוחד לענין זה. אני מוכן לבדוק במשרד המשפטים, כי הם בוודאי לא יגידו שיש להקים בית-דין מיוחד, כי גם לפי הפקודה הזו הולכים לבית-הדין המחוזי. אבל אם שר המשפטים מוכן להקים בית-דין מיוחד - אני מוכן לבוא אהו בדברים.

היו"ר - מ. דרובלס: אני מציע שאנשי המשרד יבררו במשרד המשפטים אם ניתן להקים בית-דין מיוחד לענין זה, ואם לא ניתן - יש צורך לדאוג לכך שבבתי-הדין הרגילים תינתן עדיפות ראשונה לכל אותן הסחורות שעלולות להתקלקל, כי לאחר 30 יום עלולים להחרים.

בעלי חיים ומוצרים אחרים העלולים להתקלקל - גם דבר זה ייבדק עם משרד המשפטים.

אם אין הערות אחרות, הרי סיימנו את סעיף 28(ב1). אני מודה לאנשי המשרד ונחזור לבקשתו של חבר-הכנסת חריש בקשר להסתייגותו להוק שירותי התיירות.

מ. חריש:
חוק שירותי התיירות - הדיון בוועדה הסתיים והחוק עומד להגיע למליאת הכנסת ביום ב'. ישנן כאן שתי הסתייגויות - אחת שלי ואחת של שר התיירות שאני אאמץ אותה. ההסתייגות שלי מדברת על כך שעלולה להיות התנגשות טיפולית בין משרדי הממשלה

מ. הריש:

בנושא זה. כאן יש לי הצעות משלי שנעשו בתיאום עם שר התיירות והצעת התיקון השניה אומצה על-ידי חבר-הכנסת מודעי.

היו"ר - מ. דרובלס: חבר-הכנסת הריש, למרות שהחוק כבר נגמר, אבל לחבר-כנסת ישנה הסתייגות - עליו לעשות זאת בכתב ולא לבקש באמצעות חבר-כנסת אחר להביא את הדבר, כי אחרת נשלח תמיד חבר-כנסת תורן. אני מציע לחבר-הכנסת הריש להתייחס להסתייגותו שלו ובייחוש ב' תופעה שתי ההסתייגויות - של שר התיירות ושלך. אינני יכול לקבל את הסתייגותו של חבר-הכנסת מודעי, אלא אם כן אתה מאמץ.

מ. הריש:

השינוי האחד הוא יותר מהותי והאחר בא בעקבות שיבוש ולכן ההסתייגות היא על דעת משרד התיירות.

"בהגדרת משרד לתיור בסוף פסקה (1) יבוא:

(ג) סיור מטעם ארגון ציבורי בישראל שיש לו קשר גומלין קבוע עם ארגונים ציבוריים מקבילים במדינות חוץ ובלבד ששר החינוך, או שר החוץ, בהתייעצות עם שר התיירות אישר את הארגון הציבורי". אני הוספתי כאן את שר התיירות, כי זהו תיקון מהותי.

התיקון השני אומר שבסוף פסקה (1): יבוא "סיור

מאורגן מטעם המועצה הציבורית לחילופי נוער וצעירים שמונחה על-ידי שר החינוך והתרבות".

היו"ר - מ. דרובלס:

אתה מגיש את ההסתייגויות בשמך לחילופין, כלומר, אם תקבל ההצעה הראשונה - טוב, ואם הראשונה

אינה מתקבלת - אתה מגיש את השניה.

הישיבה ננעלה בשעה 12.30.